

Владимир Ђурић – Ђура

КОЈУ ИГРУ ИГРАШ?

Психо – комедија

Владимир ЂУРИЋ – ЂУРА. Рођен 1960. у Београду. Отац Остоја, научни сарадник, мајка Душанка, преводилац. Апсолвирао Општу књижевност на Филолошком факултету и дипломирао Драматургију на ФДУ. Магистарске студије Театрологије похађао на београдском ФДУ. Истраживао медије као почасни гост на SSEES у Лондону. Бави се писањем поезије, прича и романа, а професионално пише сценарије и драме. Дrame су му игране и код нас на пример (*Бан Сџрах*, *Џеј сеј*, *Гробље Мачака*, *Београдске њриче*, *Алиса у земљи чуда*) и у иностранству (*Games People play*) Import Theatre Company, Единбург 1993. Држао предавања на SSEES London Univesity студентима славистике и радио радио есеје за BBC World Service. Као радио драме изведене су му *Џеј сеј* и *Балада о унуџраињем мору*. Бави се есејима и теоријским радовима које објављује у периодици, и у књизи *Митологије Техносветиа*. Компонује и пева, некада давно у групи "Хероји", а сада у групи "Ђура и Морнари". За успелије књижевне радове сматра свој роман првенац (*Хвалисави роман & Сујер*) роман *Лондон* и збирку кратких прича (*Ђурине смешне њриче*). Приче су му објављене у неколико антологија кратких прича. Приредио киберпанк антологију *Гуруи диџиталне џусџаре* са Дејаном Д. Марковићем. Објавио преко стотинак прича у књижевној периодици и магaзинима. У часописима "Сцена" и "Театрон" објавио драме *Град*, енглеску верзију *The City*, и драму *In/out*. У Антологији српске драме објављене су му драме *Гробље мачака* и *Као бо'ансџивена комунистџичка комедија*. Члан је председништва Урдужења драмских писаца Србије од 1988. године. У истом удружењу има статус слободног уметника. Ожењен је женом Горданом и има сина Јанка, то је његова породица коју много воли.

Владимир БУРИЋ – БУРА

КОЈУ ИГРУ ИГРАШ?
Психо – комедија

ЛИЦА:

ЏО – Фрајер
АНАБЕЛА – Рибa
ИКА – Маторац

Нико није савршен – *Народна изрека*

 Прва слика – La stanza di Bella

Белина соба је модерно уређена. Бидермајер елементи комбиновани са стиаклом и пластиком. Битан ушницај пој арџа се огледа у доминантним црно белим елементима, као што су зид офарбан као шаховска табла, широки кревет са сребрним пресвлакама на којима су исцрпане краве, затим постоје који се налазе на све стране са којих се кезе рокенрол звезде из педесетих Чак Бери, Џери Ли Луис, Бил Хајли, Елвис Пресли итд. Чинџава једна полица од провидне беле пластике накрцана је до врха плочама. На њеном врху се налази грамофон розе боје – ако је можда Pink Triangle. Са обе стране собе су велики Matrix звучници на розе постољима. Са десне стране у дну је овални зид на коме су четри прозора. На прозорима нема завеса, иако да се кроз њих види слабо осветљена градска улица и непрекидни одсјај неонске рекламе која се пали и гаси, бојећи собу у жуто. Поред прозора се налази изувијана цев која представља лампу. До лампе је масивни сто од ораховине прекривен црном чојом. На сред собе је мали окружи стоић од истог материјала. Две бидермајер постоље пресвучене у плаво се налазе са леве стране, одмах поред врата. На земљи поред кревета леже телевизор, видео и видео камера. Сасвим у дну са леве стране поред улазних врата у собу се налази један стоић за шминку и изнад њега велико огледало са рефлекторима на врху. Ту је и велика пластична лупка која личи на Елвиса Преслија причвршћена ојругом на зумено постоље, иако да може да се љуба када је неко журне. Пластични Елвис има шешир. У дну су поред врата плакати и полице. Ова соба је архива у кући. У будућим променама износиће се делови намештаја и придодавати нови, према захтевима посетиоца. Углавном зидови су црно бели. Као и постоје рокенрол звезда. Анабела крајко ошишана црнка од својих тридесет година, одевена у дречаво шљашћећи сребрнкости комплети панталоне, стоји испред огледала и на главу ставља риђу перуку са најирлишаном косурдачом. Трети рокенрол музика са звучника и Анабела вртка куковима. Кад стави перуку на главу, дохвати мезализирани вибриатор који се налази на стоићу уз шминку, ие га постави испред својих уста као микрофон. Иде ка средини собе увијајући куковима и певајући песму на њеј бек, само ошварајући уста. Њена кореографија је смешна. Трза се, бацају косу иако да јој се увек мало поквари перука коју она поштом намешта слободном руком. Зачује се звоно на вратима. Нека кола прођу у близини, иа светило фарова за тренућак осветли собу. Анабела се шргне. Брзо ширчи орману и журне укључени вибриатор међу гардеробу. Дохвати из другој дела ормана дречаво љубичаста баде манишл и обуче га преко свој глиштер комплета. Завеже каша и поправи перуку. Ошрчи до грамофона и шлшша музику. Зачује се нервозно звоњење на вратима. Анабела пошрчи ка вратима. Устоји исчуја кабл вибратора из зида.

Судари се са Пласџичним Елвисом који се заљуља. Анабела изџирчи из собе. Неколико џренуџака је све мирно у џросџорији, изузев иџио се Елвис надмено љуља. У собу улази Џо, младић у црној кожној јакни и фармеркама. Џо носи џамне цвикере за сунце које скида улазећи у собу. Поносно сџуџа у собу у својим каубојским чизмама, џледајући лево десно, док му се џоџлед не задржи на љуљајућем Елвису. За њим улази Анабела.

АНАБЕЛА:Изволите сачекати Белу, она је тренутно горе у купатилу.

Него

(Поџледа џа искоса)

– Ви сте тај фамозни Џо.

ЏО: Хмм...

(Поџледа Анабелу. Пукне из све снаџе жваком коју развлачи у усџима)

АНАБЕЛА:Ја сам Белина мама. Она ми је толико причала о вама да ја сад о вама могу да мислим само као о бићу са друге планете.

ЏО: Хвала.

АНАБЕЛА:Знате и ја сам ваша обожаватељка. Бела ми је пуштала све ваше плоче. Стално ми гура под нос исечке из штампе о вама и “Печуркама”. Не треба ни да помињем да су печурке у нашој кући омиљено јело.

ЏО: Извинте госпођо, јел дозвољен смокинг?

АНАБЕЛА:Не разумем, мислите смокинг?

ЏО: Мислим пушење. Могу да запалим пљугу?

АНАБЕЛА:О да, како да не. У нашој кући је све дозвољено. Кокетно врцка до малог столића. Узима пикслу. Ево, пепељара. Ово је Белина омиљена пепељара. Иста је као и она из филма о Ролингстонсима. Бела ју је купила прошле године у Лондону. Ево.

ЏО: Ништа госпођо, О. К. оставите је на столу.

(Приџали циџаретџу)

АНАБЕЛА:Морате вечерас да останете са нама на вечери. Молим вас Џо. Толико дуго смо вас исчекивали. Учините ми бар толико.

ЏО: Нема проблема.

(Насмеје се)

Ствар је у томе да сам можда непрописно паркирао свој џип, па сам мало у журби. А и свратио сам само на кратко, верујте

ми. Врло радо прихватам ваш позив, али можда неки други пут.

АНАБЕЛА: Џо, учинићете велику ствар.

(Приђе му. Џо је љеда и цуџка ноџом у ритму)

Џо ми вас толико обожавамо. Ја просто не могу да верујем да је једна звезда заиста у нашој кући. Неко као ви ко је непрекидно на екрану, кога слушамо на радију, ваш глас... а сад ваш глас уживо. Ах Џо, опростите.

ЏО: Нема фрке, навикао сам на то. Госпођо, ја се врло журим.

АНАБЕЛА: Ево, ево саће Бела, само што није. Узбуђена је јадница, разумете?

ЏО: Да, разумем... Мада ми преко телефона није тако деловала, чак штавише деловала је врло прорачунато. Госпођо, ја вашу ћерку једва да знам. Према њеној причи упознали смо се летос у Дубровнику, њено име ми је познато, али ја у ствари не могу да се сетим ко је она. Као негде ми је у тинтари, ал не зуји.

АНАБЕЛА: Немојте да се због мене толико суздржавате кад говорите. Слободно ви причајте у вашем сленгу, ја све то разумем. Бела ме је научила.

ЏО: Госпоцо, оће ли та ваша ћерка сићи већ једном или да ја палим коња.

Џо издува дим и џоново џукне жваком. Анабела излази из собе, љедајући ѓа сва ојчињена.

АНАБЕЛА: Ах Џо, ви сте тако леџи. Леџи сте уживо него на телевизији. Ево идем ја да је позовем, знате она је малко размажена, видећете усталом. Замислите, синоћ је у каду са топлом водом улила читав парфем Лулу, она мења парфеме као чарапе, страва, што ви кажете. Слободно ви Џо седите или погледајте плоче, идем да је позовем.

ЏО: Само ви идите.

АНАБЕЛА: Извините нисам вас чула?

ЏО: Ништа, кажем само ви идите.

АНАБЕЛА: Добро, гудбај драги Џо.

Пошаље му џољубац. Џо одмахне љавом. Одува дим у сџрану. Анабела зајвори врајџа.

ЏО: Лујка.

Џо крене да разгледа сивари по соби. Наравно прво чукне Елвиса који се заљуља. Поћом оде до грамофона и појача музику. Иџра у месту. Изиграва шмекера пушећи циџару и дозивајући невидљиву девојку.

ЏО: 'Comon Baby, 'comon.

Иџра размакнувши ноге и помичући карлицу најред назад. Тресе главу и завршићии на рефрен. Поћом оде до Елвиса који се љуља у ритму. Коћира га у љуљању, с ћим шћо десном ногом сћуца и удара ритам. Рукама симулира да свира џићару. У собу улази Бела. Бела је љавуша са дућом косом, која ућадљиво личи на кеву, само је нешћо виша од ње и има надуван сћомак исћод црне хаљине са хиљаду рајсфелуса. На ноћима су јој црне ћанкерске баканце. По рукама џомила наруквица. На ушима дућачке минћуше. Бела заћекне Џоа у клаћећој пози. Џо ћресћане да се клаћии кад је ућледа, поћоћово кад ућледа њен надуван сћомак. Кнедла му засћане у џрлу.

БЕЛА: Ћао!

ЏО: (Промуца)
Ћао.

БЕЛА: Ја сам Бела, јел ме се сећаш?

ЏО: Паа...

БЕЛА: Летос. Дубровник. Хотел Еспланада, соба двеста три. Печурке су имале концерт у Тврћави.

(Пауза. Џо је зино)

Знам да се не сећаш свих својих риба, али ево... Били смо заједно ту ноћ, ја сам имала пругасту зелену мајицу, ти си пио виски и причао о летећим тањирима изнад Локрума. Јел се сећаш?

ЏО: Као нешто...

БЕЛА: И?

ЏО: Шта и ?

БЕЛА: Јел се радујеш?

ЏО: Мислиш...

БЕЛА: Ово је твоје.

Бела преће руком преко сћомака. Џо исћусћии циџарейћу из усћиа.

БЕЛА: Оћеш да га пипнеш? Не верујеш ми?

ЏО: Не, не. Верујем. Само ја се тога уопште не сећам. Уопште, капираш?

БЕЛА: А не, сетићеш се ти. Имам ја јак доказ. Показаћу ти.

Бела иде ка орману у дну собе. Оћвара једну фијоку. Џо је зледа. Бела извуче из фиоке једне црне чипкане гаћице. Махне са њима.

БЕЛА: Јел се сећаш овога?

ЏО: Црна чипка. Кеве ти, па свака друга риба коју знам је имала црне чипкане гаћице. То сам уосталом једном рекао неком новинару. Све рибе знају да ја одкидам на црну чипку. Слушај мала, признај да си ово смислила да би ме намамила у стан. Рибо, ја се тебе не сећам уопште, или сам био мортус пијан и надуван.

БЕЛА: Ма немој. Шта сам ја онда? Искоришћена крпа коју би хтео да бациш у ђубре. Џо, нећемо да се лажемо. Ово дете је твоје и мораћеш да га признаш. Да си био мортус пијан и надуван јеси, али си и те како добро знао да ми у том стању направиш дете. Ако ти не можеш да се сетиш, сећам се ја те вечери врло добро.

(Хола ђо соби и маше гаћицама док ћесћикулира рукама)

Видели смо се први пут у животу после твог концерта у гардероби. Мене је довела другарица која се забављала са вашим бубњарем Јоцом Первезним. Ти си био у фазону да ти треба нека риба да ти измасира врат. И ја сам те ни крива ни дужна измасирала. И онда си ми наочиглед свих из групе завукао руку под минић и исцепао ми ове гаћице. Ево погледај.

(Показује му месћо на коме су гаћице ђоцејане)

Види, гле.

ЏО: Не сећам се ни тога. Али то није искључено, јер је могло да ми се деси. Ти рибо немаш појма колико се човек нафура енергије кад сиђе са бине. Као да те је неко шутнуо у акумулатор и напунио ти батерије. Негде морам да избацим тај електрицитет. Капираш.

БЕЛА: Да капирам. Па онда цепаш девојкама гаћице као животиња и после их напумпаш ко балоне.

ЏО: Чекај, јеси сама хтела да идемо у собу после тога.

БЕЛА: *(Погледа га ћријумфално)*

Аха, признајеш значи да се десило.

ЦО: Ништа ја не признајем, ал као могло је стварно да буде. Рибо, толико сам имао односа са разним обожаватељкама, да не могу све да попамтим. Истина је да сам био у Дубровнику и имао концерт. Истина је да смо ортаци и ја, привели неке рибе после концерта у Еспланаду, али ко ми гарантује да си то баш била ти.

БЕЛА: Погледај доказ.
(И даље му њоказује џаћице)

ЦО: Јак ми доказ. И ајде. Нек све буде како си рекла. Колико лове тражиш да ти дам да се ова непријатност заборави.

БЕЛА: Лове? После свега имаш храбрости да ме још питаш тако нешто. Ја седам месеци носим ово дете у стомаку као плод наше искрене љубави. Ја ноћима не спавам планирајући како ћемо заједно живети у будућности и гајити наше дете. Ја сам запоставила свој факултет, данима се свађам са родитељима... И после свега ти ме питаш за лову. Одакле ти храброст.

ЦО: Стани, стани.

Бела симулира јецање. Цо јој њрилази. Хоће да је заџрли. Она џа одџурне.

БЕЛА: Не дотичи ме. Нећу твоје прљаве руке више на мом врату.

Цо је џледа.

ЦО: Ја идем. Не прихватам то дете. Само ме бацаш у фрку. Све је то лаж.

Иде ка врајћима. Бела му њриџрчи и заусџави џа.

БЕЛА: Стани. Цо, молим те стани у име наше љубави. У име детета.

Цо сџане.

ЦО: Нисам сигуран да је моје.
(Окрене се ка њој)
Како могу да знам да ти ниси спавала после мене са још хиљаду фрајера, ко зна чије је дете?

БЕЛА: Не, ти си једини. Једина љубав мог живота. Волим те још од твог првог хита – *Алеја дилеја*. Волим те свим срцем. Ти си убризгао рокенрол у моје вене. Отровао си ме и коначно завео. Годинама сам те тражила, чезнула за сусретом са тобом и оне ноћи... Ти си био мој. И ја сам тад знала да сам ја изабрана да ме учиниш својом женом. Знала сам да си све своје песме посветио мени. И ону
– *Наша љубав хаљина, њи и море њра ла ла,*
наша љубав ракија, њио нам мозак њојила... И рефрен...

ЏО: Заједно ћемо бити јачи, заједно ћемо срећу наћи,
заједно увоувоувоу
Заједно као муж и жена,
заједно као два кретена, увоувоувоу

БЕЛА: Ах, Џо, толико сам дуго чекала овај тренутак да певаш само мени. Остани, бићу ти верна. Чекаћу те после сваке турнеје, после сваког концерта. Волећу те као Бјанка Цегера, као Ненси Сида.

ЏО: Да... Шта ћеш још да учиниш за мене?

Бела ља ухватила за руку и вуче ља до креветља. Посљави ља на креветљи. Да му љаћице из руке. Џо их љомирише.

БЕЛА: Све ћу да урадим за тебе. Све.

ЏО: Пусти Стреј кетс.

БЕЛА: Твоја жеља је за мене закон.
(*Ољрчи до љрамофона и намешља љлочу*)
Наместила сам собу да уживаш у свему. Моји родитељи су богати. Мој љале је официр, али је мало уврнут. Дуго година је радио у Либији као стручњак за подземне бункере и нафатирао се са ловом. Кева ми је козметичарка. Ми имамо лову. Не треба нам твоја лова. Ја хоћу тебе због љубави.
(*Пуљља љлочу*)
Ово ми је омиљена песма.

Уместљо Сљреј Кељс зачује се музика љрује Печурке и Џоов љлас. Џо се насмеје љосле дужељ времена и мало ољустљи. Извади цљгарељу и заљали. Бела иљра и љева Џоову љесму:

Самовар на полици ври и пара одлази на кров,
усоби двеста три ноћас правимо ми
Рокенрол жур, рокенрол жур, рокенрол жур
Екипа је стала уз зид, од дима им се сужава вид,

у соби двеста три сви смо откачили
 Рокенрол жур, рокенрол жур рокенрол жур
 А мала беба, беба јеба сломила је ногу
 и не може да игра на забави, ла ла ла.

ЏО: Угаси.

БЕЛА: Зашто Џо, супер је.

ЏО: Угаси, па ми певај без музике.

БЕЛА: Баш ти је фора.
(Бела уџаси џрамофон)

ЏО: Ајде певај.

Бела џа џледа. Џо сџави цџџеле на ТВ.

БЕЛА: Оћеш ту или неку другу песму.

ЏО: Знаш неку јапанску?

БЕЛА: Зезаш.

ЏО: Не зезам, маме ми. У задње време се палим на Јапан. Пуштам косу да бих направио пунђу као самурај. Ајде рибо. Рекла си да испуњаваш све жеље.

БЕЛА: *(Пева)*
 Ињо мињо кики тики ћиу ћиу.

ЏО: Одлично. Морам да те снимим. Јел ти ради ова видео камера?

БЕЛА: Наравно. Све ми ради.

Џо се наџне и дохваџи камеру. Укључи ТВ и камеру. Бела му џриџе. Приџисне неко дуџме на камери.

БЕЛА: Ево, сад се види на екрану.

ЏО: Савршено.
(Зумира Белину џлаву Ајде, џевај. Иде око ње и снима)

БЕЛА: Само да певам или треба и нешто да радим?

ЏО:
 Трљај левом руком стомак, а десном се тупкај по главу.

Бела џо уради. Џо јој зумира сџомак.

БЕЛА: Ијуши мијуши ико тако нико тако, сајонара.

ЏО: Супер, сине који рокенрол. Ајде приђи до камере. Тако. Лези на кревет. Зови ме.

Бела леѓне. Џо је снима.

БЕЛА: Џо, дођи.

ЏО: Сензуалније. Уздиши.

БЕЛА: Џо...ух...

ЏО: На јапанском!

БЕЛА: Ито кито, мито.

ЏО: Супер. А сад ми причај о себи.

Џо снима зидове, ѓрозор ићд.

БЕЛА: Шта те интересује?

ЏО: Све. Причај ми о свему. Шта радиш у животу?

БЕЛА: Студирам.

ЏО: Даље, даље.

БЕЛА: Студирам психологију. Рођена сам у Београду. Волим тебе. И рокенрол.

ЏО: Причај ми о својим фрајерима. Ко ти је скинуо мрак?

БЕЛА: Био је то неки Сима из Младеновца.
(Џо шећа ѓо сћану и снима. Бела се лаѓано уноси у ѓричу)
Упознали смо се на клизању. Волела сам клизање. Једне вечери он ме је пратио после школе до куће и напао ме у мраку. Одвукао ме је у подрум и извукао пиштољ. Морала сам то да урадим са њим. Кад смо завршили, Сима се нацерио и попрскао ме водом из пиштоља. Пала сам на лажњак. То ме је пратило целог живота. Лажни људи, лажни догађаји. Зато сам и уписала психологију, да бих дошла до истине.

ЏО: Истине? И ти се палиш на истину. Нема истине. Капираш, све је лажна слика. Видиш као ова на екрану. То ниси ти.

БЕЛА: Али Џо ти си прави. Ти ниси фолирант. У твојим песмама се види побуна.

ЏО: Спусти камеру. Еј, мала. Нисам дошао овамо на час психоанализе. Олади ме са тим жвакама. Остави моје песме на миру.

Бела усћане. Џо јој ѓриђе.

- ЏО: Извини, мало сам груб.
- БЕЛА: Не ти си такав. Ти си оригинал.
- ЏО: Волео бих да те видим голу.
- БЕЛА: Па већ си ме видео.
- ЏО: Да, можда. Али хоћу сад и хоћу све. Нисам видео до сад рибу са стомаком у том фазону. Ако ме желиш скидај се.
(Извади чешаљ из џеџа и зачешљава фризуру)
Желиш да знаш шта је истина. Скидај се.
(Враћи чешаљ у џеџ. Извади џрибор за дување. Седне на кревет и на џенане завија џоинџи)
Рећи ћу ти истину кад видим твоје бутине. Ја знам рибо да ти то можеш за мене. Ми смо унутрашња бића пуна светлости. Као фењери на ветру.
- БЕЛА: Стидим се.
- ЏО: Ослободи се стида. То су само застареле грађанске пропорције које је Џегер закуцао за плафон кад је певао симпатију за џавола. Кул, само се ослободи. Ослободи се те хаљине и завршићемо ову непријатну ситуацију. Сматрај да је то све што тражим да бих признао очинство. Капираш, ајде. Све би учинила за мене. Ја сам тај кога желиш. И ајде. Повуци прва потез. Мрзим да будем пасиван у твојој партији.
- БЕЛА: Скинућу се, ако ми обећаш да ћеш ми испунити две жеље.
- ЏО: Које?
- БЕЛА: Није важно које, рећи ћу ти их некад. Не сад.
- Џо залеџи џаџир језиком. Гледа Белу. Она џледа џеџа.*
- ЏО: Знаш, рибо да ми се допадаш. Стално срећем неке несрећнице, увијуше, успаљенице, жене без критеријума. Ти имаш нешто што ме узбуђује.
- БЕЛА: Шта?
- ЏО: Видео камеру.
(Џо се џери. Пали џоинџи)
- БЕЛА: Џо, ти си кулов.

ЏО: Испунићу ти обе жеље. Палиш ме ко наивка. Ти си тако чиста, капираш, Чиста си. Неупрљана. Беспомоћна.
(Дува)
У, сине. Удара. Оћеш?

БЕЛА: Не дувам.

ЏО: Обожавам те, оженићу те кеве ми. Ајде сад пређи на ствар. Пустити музику ако хоћеш.

Џо се ували на кревет. Дува. Бела лежерно оде до грамофона и пусти музику.

БЕЛА: Ово је само за твоје очи Џо.

Раскопчава рајсфеилусе, увија се и врџка. Џо шапће у ритму музике. Бела скида своју хаљину. Осмјехује се у џаћицама и брусхалијери. Њен стомак је лажан, направљен од гуме. Бела га скине покрећућом руке.

БЕЛА: Твоје је Џо.

Џо се накашље. Удахнуо је превише дима. Риџа ко коњ. Бела му приђе и удара га по леђима. Џо је збуњено гледа хвајајући дах.

ЏО: Ти... Стомак...

БЕЛА: Лажан је Џо.

ЏО: Кеве ти.

БЕЛА: Извини, нисам хтела да те повредим.
(Клекне пред његове ноге и говори)
Ја сам заиста твоја обожаватељака. Нисам могла да смислим ништа паметније да те намамим да доћеш у мој стан. Опрости ми.

ЏО: Бела, ти си суманута риба. Истраумирала си ме за читав живот.

БЕЛА: Заиста ћу све да учиним за тебе. Само остани. Ако хоћеш стварно ћу да останем у другом стању.

ЏО: Не, не, не треба. И ово је било превише за моју слабу чуку. Знаш да сам као мали имао шум на срцу. Због тога сам и ишао у музичку школу. Музика је лек за све.

БЕЛА: Требало би да више водиш рачуна о свом здрављу. Теби треба неко да те чува. Водиш исувише напоран живот, пушиш, пијеш, јурцаш за рибама.

Чује се куцање у врати. Мушки глас.

ГЛАС: Бела, вечера је готова.

БЕЛА: Ђале! Ево, ево одма.
(Трчи до хаљине и облачи је)
Татице, сачекајте нас само мало. Долазимо. Иди ти горе.

ГЛАС: Машалах Белице.

Бела показује Цоу да је ђале уврнуи. Цо се насмеје. Све се јаче смеје. Удара по кревету руком од смеха.

ЦО: Лудило, сине. Ова гајба је тотално лудило. Надувао сам се ко никад.

БЕЛА: Ајмо на вечеру.

ЦО: Добро.
(Смеје се)
Важи.

Цо умире од смеха. Бела ѓа вуче за руку. Цо се шетура. Падне на земљу. Цери се из све снаге.

БЕЛА: Сигурно си гладан?

ЦО: Гладан.
(Поново ѓрасне у смех. Бела ѓа вуче за собом. Цо се церека)
Гладан...

Излазе из собе. Цо је заџрлио Белу. Цери се бесмислено. Бела је смирена. Зајворе враиша. Само Цоов смех одзвања неколико шренушака. Мрак

Слика 2 – Salla da pranzo

Триезарија. Доминира велики сџо џосџављен за четворо. Три сџолице и четџири есџајџа на сџолу. На сред сџола је свећњак и уџаљена свећа. На сребрним џослужавницима се налази храна. У једној округлој здели, џлавно јело џечурке. Сџо је џосџављен хоризонџијално. На зидовима су џој арти реџродукције. У дну је улаз у кухињу коџа је исџречио шанк. Ђале седи у инвалидским колицима на челу сџола. Обучен је у официрску униформу. Има око џедесеџак џодина и не делује џревише маџор. Савија салвету и сџавља је џреко своје кошуље. Вади џишиџољ из џеџа на униформи и сџавља му нов шаржер меџака. Вири у џев џишиџоља. Звиждуће неку еверџрин мелодију, коју џовремено народњачки уврће. Сџави џишиџољ на сџо, џоред џањира. Улазе Бела и Цо, кроз улаз са десне сџирани. Цо се и даље церека. Бела иде исџред џеџа.

БЕЛА: Тата, то је Цо.

- ИКА: Да, да.
- БЕЛА: Џо, то је мој тата, Ика.
- ЏО: *(Прилази ћалеиу смејући се)*
Драго ми је тата..
(Засијане и иресијане да се смеје кад угледа ишишпољ на столу)
- ИКА: О младићу извињавам се, нисам склонио свог љубимца. Мог малог Маузера Маузерчића, верног друга.
- БЕЛА: Ију, ћале. Није те срамота. Тотално си излапео. Држи свој пиштољ у вашој соби. Препао си мог Џоа.
- ИКА: Белице, извини, много извини. Ево склонићу га у деп. Ништа није било.
- БЕЛА: Ћале је велики шалјивција.
- ЏО: Видим.
- ИКА: Па седите децо. Мама је отишла на аеробик код тетка Савке. Извинила се што не може да остане са нама.
- БЕЛА: Па што ми то ради.
(Бела зајлаче)
Увек, увек тако. Кад ми је најважније у животу, она оде.
- ИКА: Смири се Белице, биће још прилике. Биће и мама с нама на вечери.
- БЕЛА: Али увек тако. Једном сам је чекала у фризерском салону. Први пут су ми стављали мини вал, а она ми је рекла да седим под хаубом док се не врати. И коса ми се спржила од врелине. Таква је она.

Бела цмиздри. Џо ијуио гледа. Ика вади бурмуишцу и мирише со.

- ИКА: Није то ништа, једном смо на ауто путу Београд – Нови Сад, имали саобраћајну несрећу. Слетели смо с пута и моје ноге су се згњечиле под плехом. Али то није спречило твоју мајку да одјури на конгрес козметичара у Нови Сад. Истрчала је на пут, устопирала неког сељака с трактором и одјурила.
- БЕЛА: Џо, извини. Жао ми је што сам изгубила нерве. Молим те да ми испуниш прву од моје две жеље.
- ЏО: Кажи.
- БЕЛА: Да седнеш за сто.

- ЏО: Ви сте тотално ударена фамилија.
(Седа за сџо)
Да ми је ово неко причао, не би му веровао.
- ИКА: Младићу, осећај се ко код своје куће.
- ЏО: Моји родитељи су радници. Наша кућа је била ко ова ваша трпезарија. У њој смо становали нас четворо. Кева, ћале и моја сестра. Годинама смо живели на рубу егзистенције. Све док се ја нисам почео да бавим музиком. Мрзео сам богате људе као што сте ви, капирате. Због тога ме ово не подсећа на моју кућу.
- БЕЛА: Џо, гресиш. И ми смо били сиромашни. Ћале је радио као инжињер у Либији да би зарадио за ово. А ја и кева смо становале у једној изнајмљеној шупи у Земуну, где је прокишњавала таваница и где су се жути мрави шетали по мом јастуку. Било нам је тешко.
(Зајеца)
- ИКА: Да, нашој Белици је било јако тешко. Била је сама са оном лудакињом. Замислите, молим вас Џо, она је везивала Белицу за кревет кад је ноћу одлазила у град све док није напунила двадесет година. А ова курва од моје жене је одлазила код својих пријатељица вештица да са њима игра бриџ и испија кафе.
- БЕЛА: Тата, прекини.
- ИКА: Добро, де.
- ЏО: Ретко ко је имао срећно детињство.
- БЕЛА: Џо, узми печурке. Сипај у тањир. Свеже су. Тата их је спремио на либијски начин са мало лоја.
- ИКА: Да, кад сам био у тој огавној пустари, научио сам три ствари. Да пијем воду само кад је прокувам, да камила има већу вредност него три жене и да правим печурке на лоју.
- ЏО: Лој, бљак. Не волим.
- БЕЛА: Али то је специјалитет. Џо мораш.
- Бела му сџа њечурке. Џо се ѓнуша.*
- ЏО: Не бих хвала, паркирао сам погрешно џип, па бих хтео да одем да га препаркирам.
(Џо усџаје)
Извините ме за тренутак. Фрка је.

- БЕЛА: Не, Џо молим те. Умрећу, ако одеш. Скочићу са моста.
- ИКА: Господине, молим вас послушајте је. Стварно ће скочити са моста. Већ је два пута покушала да се убије. Први пут је скочила са крова једног стана који смо били купили после мог повратка из Либије. Сва срећа да је пала на стаклени покривач једне посластичарнице. Остала је жива, али смо ми морали да надокнадимо штету посластичару за разбијено стакло. Други пут је ставила главу у микро-рерну коју сам ја донео из Италије, али је срећом направила кратак спој, тако да та штета и није била тако велика.
- БЕЛА: Драги, остани...
(*Приђе му и пољуби га у руку*)
Остани. После вечере ћемо направити нашу бебу. Обећавам ти.

Џо је одјурне.

- ЏО: Ти си луда. Ви сте сви луди и правите и мене лудим. А ја сам нормалан.
- БЕЛА: Не, ниси ни ти нормалан. Ја знам све о теби. Кад си био мали јео си креч са зидова. Правио си удубљења у зиду својим немирним прстима и мајка ти је једном поломила палац. Зато ниси никад могао да свираш клавир, него си прешао на гитару.
- ИКА: Да, ми све знамо о вама из штампе. Знамо да сте са деветнаест година ударили свог најбољег друга циглом у главу, па је овај завршио са тешком фрактуром лобање. Цео случај је заташкан због тога што је тај момак био син једног политичара који је био у немилости, па је било боље да се све заборави.
- ЏО: Ја то никад никоме нисам рекао. Одакле ви то знате.
- ИКА: Ах, одакле знамо. Све се зна. Све се зна о сваком. Питање је само како се стигне до неке информације и која јој је цена.
- ЏО: Сад дефинитивно одлазим. Овде ми је врло непријатно.
- ИКА: Па побогу младићу опусти се. Седи за сто. Уживај. Видиш да те моја ћерка воли и да би све учинила за тебе. И ја те волим. Обожавам твоје песме. Знам чак напамет твоје највеће хитове. На пример:
(*Зајева*)
Ноћас се спрема акција у граду,
бацићемо бомбу на амбасаду

Ја и моја мала, Црвене бригаде
разбићемо ноћас све амбасаде.

БЕЛА: Цо, седи за сто.

Цо седне.

ИКА: Опустите се момче. Узми једи. Укусно је.
(Ика једе)
ММммм. Сјајно сам ово спремио. Дивно.

БЕЛА: Ево пробај, ја ћу те хранити.
(Бела кашиком захваћти њечурке и њпринесе их Цоу)
Мили мој, пробај мени за љубав. Толико дуго сам те чекала.
Плакала сам ноћима на прозору гледајући тротоаре и
слушајући твоју *Сабласну синфонију*. Ишла сам на све твоје
концерте и вриштала твоје име.

ЦО: Биће ми знатно лакше, ако смањеш количину своје љубави.

БЕЛА: Пробај ово.
(Цо њоједе. Насмеје се)
Тако тако, дивно.

ЦО: Није лоше стварно, ал не иде без нечег жестоког.

БЕЛА: Жестоког, наравно. Вино, спремила сам вино. Донећу га
одмах.
(Оџрчи са сцене)

ИКА: Неће ти бити лако са њом, мој младићу. Напорна је до зла
бога. И тврдоглава, хоће да испуни своје и нико је не може
спречити. Знаш, кад сам ја био млад био сам исти такав. Рођен
сам у једном селу из околине Ваљева.
(Цо једе и слуша)

Тамо су ти људи вешти да те преваре. Ма, муву у лету би
преварили. Ал мене, никад. Нико. Шта сам тражио, то сам
добијао. И сви су знали. Говорили су не дирај Ику, јебаће ти
мајку. Стварно сам био зао. Умео сам да са друговима Леком
Прђијом и Димом Алабасовићем, сваке ноћи премлатим
неког. И криве и недужне. Ко наиђе бициклом поред нашег
села ноћу, ми поставимо ексере и скочимо на јадника. Бежали
су од нашег села ко ђаво од крста. После сам отишао у град и
запослио се као полицајац. Онако млад и пун снаге, још власт
у рукама, био сам страх и трепет. Звали су ме Ика
фантастика, због фантастичних метода којима сам кажњавао

преступнике. Углавном, у граду је био мир. После одем у армију, добијем чин водника и останем тамо.

ЏО: Види вам се по фаци, да сте били неки пандур.

ИКА: После сам се преоријентисао на бункере. И подземна скло-ништа. Те које сам ја направио, њима пет атомских бомби не могу ништа.

ЏО: Није ми јасно, како ваша ћерка никад није побегла из куће.

ИКА: Хтела је пар пута, ал јој није успело.

Џо ѿресѿане да једе и ѓледа Ику. Извади чешаљ и зачешља фриз.

ЏО: Извините, ал ја би хтео да попушим један цоинт, ако може.

ИКА: Може, све може. Даћеш и мени један.

Џо се насмеје и завија цоинѿ

ЏО: Тотално лудило, ал тотално. Где сам ово упао човече, која породица. Јесте ли ви свесни да сте уврнути?

ИКА: Како то мислите?

ЏО: Па, онако поремећени. Да нисте нормални, као све породице.

ИКА: Нађи ми нормалну породицу, молим те. Ако нађеш и једну, у којој нема нешто што је блесаво, јави ми. У нашем веку тога више нема. Људи су постали као машине и није ни чудо да се кваре. Устају у седам раде до седам, и тако у круг. Све им се врти у круг. То није нормално.

ЏО: Починјете да ми се допадате. Чак се и слажем са вама.

ИКА: Наравно, младићу. Зашто се на концу не би сложили.

(Џо ѿриѿаљује цоинѿ)

Ви сте паметан младић.

ЏО: Изволите.

(Додаје му циѓарейѿу)

Јел ви знате шта је ово, то није обична цигарета.

ИКА: Знам, наравно да знам. Пушио сам хашиш у Либији сваки дан. Тамо ни нема нормалних цигарета. После одређеног периода, човек се навикне.

(Ика дуне)

Хм, доста слабо. Не знаш ти младићу шта је права ствар. Либанац, одува те као пустињски ветар. Тамо на ужареном песку човек мења своје навике.

- ЏО: Ви мора да сте проживели врло интересантан живот.
- ИКА: Исувише. Понекад помислим да сам толико брзо живео, да нисам имао времена да резимирам ствари. Али рећи ћу ти синко мој тајни план – ја намеравам да живим двеста година. Сад имам педесет. То ми је прва четвртина.
- ЏО: Ја намеравам да живим брзо, а о смрти нисам размишљао. Непрекидно радим, ујутро узмем неки спид да ме дигне, током дана трошим ракију и подгревам моторе, нарочито кад снимам плочу и кад почне рекламна кампања. Онда ме сви јуре и ја све стижем.
- ИКА: Треба, треба да размишљаш о смрти.
(Погледа ошћиро Џоа. Џо се умири. Гледају се)
Шта је, шта се бојиш. Опусте се. Само кажем. Имао сам друга у војсци, неки Бора Дукић. Он није никад размишљао. Хтео је да отвори конзерву за ужину, па је ставио испод тенка. Док се тенк кретао он је придржавао конзерву да се не измиче, па га је тенк прегазио.

Враћа се Бела са флашом вина.

- БЕЛА: Ево, најбоље вино, берба педесет трећа. Тата дозвољаваш да отворимо твоје благо.
- ИКА: То вино смо брали ја лично и моја чета у армији. Имао сам још једну боцу, али смо је попили кад је Стаљин умро. Дај Џоу да отвори.

Бела додаје боцу Џоу. Џо загледа флашу. Бела и Ика га гледају. Џо скине налепницу са флаше и испод ње открије нову.

- ЏО: Аха, а шта је ово? Лажна налепница. Прелепљена је преко најобичнијег Мерлота из прошле године.
- ИКА: Сјајно. Ти си сјајан младић Џо. Немогуће те је преварити. Открио си истину, али си убио естетику. Да смо пили исто ово вино, са лажном етикетом наше уживање би било веће. Сад, ништа од тога.

Џо отвори боцу. Бела узме од њега и сића у чаше. Бале дува и шмрће миришљаву со.

- ЏО: У вашој кући стално неке преваре.
- БЕЛА: Не, то је ђалетов смисао за хумор. Највише воли неком нешто да подвали. Једном је продао комшијиног фићу неком финском службенику који је радио при амбасади.

ИКА: А не, то није била превара. У питању је била освета, јер је комшија имао интимне односе са мојом женом, док сам ја био у туђини. Та вештица је у наш брачни кревет доводила кога је стигла.

БЕЛА: Тата, опет почињеш.

Џо пије вино. Бела и даље сјоји.

ИКА: Упознајем Џоа са ситуацијом у нашој породици. Зашто да не зна? Ко да је то тајна. Па то већ и врапци у нашем крају знају.

БЕЛА: Да, али шта ће Џо помислити о мени. Кад ми је мајка курва, а отац луд.

ИКА: Ко је рекао да је она курва. Ја то нисам рекао. Осим тога ја нисам ни мало луд. То је ваљда свима јасно. То што је твоја мајка спавала са многима у мом кревету, не значи и да је водила љубав са њима. Бар тако ми је рекла.

Џо се загрице од изненадног смеха. Протије вино по сјољњаку.

ЏО: Шоу сине... Па ви сте зезање, прва лига. Одавно се овако нисам забављао.

Џо се привија од смеха. Ика га љеда. Бела седне за сјо.

ИКА: Морам да оптрчим пар кругова после ручка да ми се слегне. Могао би да се угојим ко свиња.

Ђале вози колица по шрипезарији око сјола. Гура рукама шочкове. Џо вршиши од смеха. Бела заљубљено љеда Џоа.

БЕЛА: Џо, реци ми искрено, јел ме волиш?

Џо је погледа и још више се засмеје. Удара руком о сјо. Ђале се вршиши колицима на своје месјо. Џо их погледа. Брише сузе.

ЏО: Одавно се нисам овако смејао. Расплакао сам се.

ИКА: То је здраво. Треба плакати, бар један пут недељно.

БЕЛА: Ниси ми одговорио?

ЏО: Можда.

БЕЛА: Ах, Џо. Љубави.
(Бела скочи са сјолице и обрли његове ноге. Љуби му чизме)
Ти си лек за моје ране.

ИКА: Бела, Бела! Фуј то. Фуј.

ЏО: Мала, ајде стварно бежи.

Бела усїане. Љуїиїїодохваїи чашу са вином са сїола и разбије је о њод.

БЕЛА: Докле ћете да ми говорите да сам мала. Ја сам одрасла особа и знам врло добро шта радим. Докле тако. Зар све то само зато што изражавам своја искрена осећања. Зар само зато што его структура моје личности није угрожена супер егом.

Разбије још једну чашу. Ика се насмеје.

ИКА: Не, Белице. Ти си велика девојчица. Ја уважавам твоју психо структуру. Ево, ако сам крив, казни ме. Немој да дозволиш да се бес скрива у теби. Испољи га. Вичи.

БЕЛА: Ааааа!!!!
(Виче)

ИКА: Јаче!!!

БЕЛА: Аааааааааааааааа!!!!
(Викне још јаче и умири се)

ИКА: Тако, јел ти сад боље.

БЕЛА: Много. Ух.

ЏО: Рибо имаш одличан врисак, можда те позовем некад да ми певаш бекинге на плочи. Ваташ високо С из пуга.

БЕЛА: Стварно то мислиш?

ЏО: Најстварније.

ИКА: Бела је рођени таленат. Игра и пева од малена. Играла је Лопгицу Скочицу у једној представи у обданишту. А дуго година је певала у школском хору. Бела, зашто не отпеваш нешто твом изабранику. Тако ћеш га коначно освојити.

БЕЛА: Ако жели Џо?

Џо климне главом. Бела скочи на сїо. Иџра њо ѡањирима и ѡева. Ика ѡаїше у риїму.

БЕЛА: Љубила сам, љубила сам га
Волела сам, волела сам га
Млад ме месец спотако,
узела сам олако,
још ме није дотако,
а ја сам вриснула

да сам га бар пустила
 да ме вином опије,
 шта сам све пропустила
 кад сам вриснула
 Е да сам макар рекла баш сам блесава
 па да сам макар за њим брзо трчала
 е да сам макар после сузу пустила,
 па бар да знам кад је бал нек је бал.

Бела скочи на земљу и поклони се. Цо њајше.

- ИКА: Браво.
- ЦО: Ти баш знаш моје песме. Чак и песме које сам написао за друге.
- БЕЛА: Наравно. Кад је бал нек је бал, је био велики хит. Јел ти се стварно допало?
- ЦО: Најстварније, стварно.
- БЕЛА: Могли бисмо ноћас да певамо заједно, негде на некој бензинској пумпи. Да се поливамо бензином и гледамо месечину, све док нас не запали ватра љубави.
- ЦО: Бела, ти имаш смисла и за поезију.
- ИКА: Наравно, Бела је још у школи писала песме. Сећам се једном кад смо били на додели пакетића за нову годину како је сјајно рецитовала Деда Мразу своју песму. Деда Мраз је пољубио, а она му је одгризла уво.
- ЦО: Сјајно.
- БЕЛА: Све сам то научила од мајке. Она ме је терала да пишем песме. Онда би читала те песме својим пријатељицама и пријатељице би се кикотале, и њихов смех ми је одзвањао у ушима, и после...

Бела заћути. Лице јој се смрачи. Цо љеда у њу, ња у Ику.

- ИКА: И после?
- БЕЛА: Не желим то да кажем, има ствари које треба сакрити.

Ика дохвата њањир и љађа је. Тањир је љромаши и љадне на љод.

- ИКА: Говори, мала проклетнице!!!

БЕЛА: Никад. Никад то нећу рећи. Ником. Ником.
ИКА: Е платићеш ми за ово. Биће ти жао. Кајаћеш се.

Извади ишииџољ из џеџа. Џо скочи са сџолице.

ЏО: Друже, смирите се. Баците тај пиштољ.
(*Заџрли Белу*)
Ја тек сад схватам њен положај. Она је незаштићена очајница.
Звала ме је да је одведем из овог пакла.

ИКА: Пакао то је друго.

ЏО: Ви и њена мајка сте проклети садисти који ментално уништавате ову јадну рибу.

Бела зајлаче. Ика нишани у њих.

БЕЛА: Џо, спаси ме.

ЏО: Прозрео сам вас од првог момента. Ви сте нељуди. Ви немате емоције. Кријете се иза маски. Такви као ви су учинили да овај свет буде ђаволова рука. Ви перверзњаци у фотељама, у инвалидским колицима. Уништавате љубав. Видите како ова паћеница дрхти. Ко зна како сте је све кажњавали. Али ја сам херој. Ја ћу је спасити. Избавићу је из вашег затвора.

Бела ѓа заџрли.

БЕЛА: Џо, тако си храбар.

ИКА: Младићу, ви се грдно варате.

ЏО: Не ја се не варам. То је истина. Бела јел тако да је то истина?

Бела ѓа џоџледа. Поџледа Ику. Ика се смеје.

ЏО: Зашто се смејете? Зар је то вама смешно?

ИКА: Не, ја вас волим. Ја волим читав свет. Биљке, животиње. Све је дивно и весело. Људи су добри и играју бамингтон. Вечера је била добра. Зар то није довољан разлог?

ЏО: Бела, бежимо одавде, ћале ти је тотално одлепио.

Вуче је са собом. Ика окрене ишииџољ и уџери ѓа у свој сџомак.

ИКА: Бела кажи му... Кажи му да ја највише волим да се убијем после добре вечере.

Ика џуца себи у сџомак. Бела врисне. Џо се скамени. Ика џадне на џод. Бела му џриџрчи.

- БЕЛА: Тата татице. Зашто си се убио?
(Нариче. Џо јој ѿрилази)
Тата.
- ЏО: Зашто се убио?
- БЕЛА: Увек је говорио да ће се једном убити. Био је депресивац. Али није морао то да ми учини баш вечерас. Баш кад ми је најважније.
- ЏО: Мислим, да је боље да бежимо одавде.

Бела усѿане и ѿогледа ља.

- БЕЛА: Кукавице. Нећемо нигде бежати. Зваћемо полицију.
- ЏО: Ја... Одох.
(Џо крене ка враѿима)
- БЕЛА: Стани. Ти си исто крив. Испричаћу све полицији. Рећи ћу да си га ти убио.
- ЏО: (Сѿане и окрене се ка њој)
Немаш доказ. Нико неће веровати да је једна рок звезда као што сам ја уопште била овде.
- БЕЛА: Заборавио си једну ствар. Видео камеру којом си ме снимао у мојој соби. Док си ме снимао видела сам да си усликао и себе у огледалу. Према томе био си ту.
- ЏО: Дај ми ту траку.
- БЕЛА: А не. Прво ми помози да однесем ћалета у кевину собу, пре него што се врати мајка. Инсценираћемо нешто да личи на несрећан случај.
(Ухваѿи ћалетѿа за ноге и вуче ља)
Ајде, шта ме гледаш. Помози.

Џо још неко време љледа, заѿим јој ѿриђе и одвлаче ћалетѿа из ѿрѿезарије.

- ЏО: Ово је врло озбиљно.
- БЕЛА: Све је увек озбиљно.

Излазе из ѿрѿезарије. Мрак.

Слика 3 – Camera da letto

Велика сјаваћа соба. Сва у оџледалима. На сред собе је црвени округли кревет. На џлафону је неко освейљење које личи на лајџ шоу. Бела и Џо уносе Ику у собу. Сџављају џа џоред оџледала. Џо гледа собу. Бела оде до кревета и седне на њеџа. Тресе се.

ЏО: Шта ти је сад?

БЕЛА: Хладно ми је. Бојим се.

ЏО: Смири се. Треба да будемо смирени.

Бела се све више џресе. Леџне на кревет и дрмуса се.

БЕЛА: Џо, помози ми.

ЏО: Шта да радим.

БЕЛА: Рецитуј ми. Певај ми. То може да заустави напад.

ЏО: Напад чега?

БЕЛА: Епилепсије. Ја патим од тога годинама. Увек... Увек кад је неки стрес... Разумеш...

Џо јој џриђе. Ухваџи је за руку. Бела се џресе.

БЕЛА: Певај ми Џо... Брзо... Певај...

ЏО: Добро... Умиреш ми на рукама од прејаке дозе рокенрола и ја сам био на мукама кад нестала је кока кола.

Бела се мало умири. Држи Џоа за руку.

БЕЛА: Још мало... Џо...

ЏО: Фабрика прави угал кокс убацујем новчић у џу бокс то ниси ти, то је сан а ја сам ментол неопеван.

Бела се умири. Гледа Џоа.

БЕЛА: Џо, диван си, спасио си ме. Сад знам зашто си велика звезда. Нико нема такве баладе.

ЏО: Хоћеш ли ми сад испричати, шта се уопште овде дешава. У каквој си фрци? Објасни ми.

- БЕЛА: Рећи ћу ти Џо. Био си у праву. Они су ме мучили. Била сам годинама заробљена у овој кући затвору. Није ми било излаза. Њих двоје су ме уцењивали. Претили су ми да ће ме убити. Чекала сам тебе да ме спасиш. И дошао си као спаситељ. Као месија. Зато сам те онако хистерично и звала телефоном. Побегла сам једне ноћи и телефонирала ти из града.
- ЏО: Где вам је фон у гајби?
- БЕЛА: Немамо, никад нисмо били повезани са светом. Ова кућа је одвојена од стварности. Али ја сам знала да ћеш ти имати снаге да ме избавиш. Лагала сам те, никад нисам била на твојим концертима. Знаш те само са малог екрана и из новина. Једва сам успела да добијем твој број од службеника из поште. Џо, ја сам испаћена. Разумеш, годинама скривена у стакленом звону. Мајка је све пребацивала на моју епилепсију. Али је она крива за то. Кад сам била мала имала сам јак струјни удар. Пеглала сам са неисправном пеглом из које су вириле жице. Мајка није желела да је замени. И од тада почели су да се понашају према мени као према болесној особи.
- ЏО: Страва. Хорор.
- БЕЛА: Нећу ни да ти причам, шта ми је све радила док је отац био у иностранству. Исувише је морбидно.
- ЏО: Зашто ниси побегла?
- БЕЛА: Бежала сам неколико пута, али је мајка имала љубавника у полицији. И увек су ме проналазили и враћали кући.
- ЏО: Сад је права прилика. Можеш да бежиш. Отићи ћемо одавде и заборавићеш све. Ја ћу те чувати.
- БЕЛА: Не, чекаћемо кеву. Кад се врати, убићемо је.
- ЏО: Ти си луда. Освести се већ једном. Зар ти није довољан један леш. Погледај... Он се сам убио и то је срећа. Али ми да убијемо, то је нешто сасвим другачије.
- БЕЛА: Али то не би био грех. Она је то заслужила.
- ЏО: Можда, али ја нисам убица.
- БЕЛА: Не схваташ, нећемо је ми убити. Умреће сама када буде видела свог мужа са рупом у стомаку. Има висок притисак и лекар јој је забранио узбуђења. Прошле године јој је пукао један капилар у мозгу, али се извукла. Али сад неће. Готова је. Средићемо је.
- ЏО: Бела. Ја више не могу овде. Хоћу да идем. Овог пута коначно.

Бела усїане и їриџе Цоу.

- БЕЛА: Хаїде да водимо љубав.
- ЦО: Коїи ти је? Претерујеш.
- БЕЛА: Не, ова ситуација ме узбуђује. Кожа ми је најежена. Ти ме тако палиш. Цо, узми ме.
- ЦО: Не долази у обзир.
- БЕЛА: Зар не желиш секс са мном?
- ЦО: Рибо, олади. И да желим, не би мого никад пред мртвим човеком. То је аморално, чак и за мој укус. Зар ти немаш никакве емоције? Па то ти је отац.
- БЕЛА: Не, нисам ти рекла. Он ми није прави отац. Ја ни не знам ко је прави. Кева је спавала са много мушкараца док је Ика био у Либији.
- ЦО: Свеједно, близак ти је.
- БЕЛА: Није ми нарочито ни близак. Ретко га виђам. Зар ниси видео да је он инвалид. Њему је сад свакако боље.
- ЦО: Како можеш то да говориш? Живот је живот.
- БЕЛА: Цо, заборави на Ику. Пусти га да спава најдужим сном. Сад нам треба љубав да нас споји, треба нам један додир. Знаш коїи мислим, да будемо заувек везани.
- ЦО: Умукни.

Бела клекне и обухваїи му рукама кукове.

- БЕЛА: Могу да учиним да се земља заустави. Могу да те учиним бесмртним.
- ЦО: Пусти ме.
- БЕЛА: Цо, толико дуго сам чекала овај тренутак када ће моје руке грлити твоје тело. Молим те, ко бога те молим. Узми ме. Обасјај ми лице. Видиш како ми усне дрхте од страсти. Видиш како су испуцале од угриза. Све због тебе. Пусти ме да ти покажем своју уметност. Страст је поезија. У овом тренутку ми смо предодређени да ...

Цо је одџурне.

ЏО: Не лупетај. Да хоћу да те креснем, урадио би то још пре вечере. Али само да знаш да ми рибе као ти нису нимало секси.

Бела њузи њо њоду ка њему и уздише.

БЕЛА: Ах... како те желим. Удари ме. Молим те. Буди мој убица.
(Ухвати ња за ноћу)
Згази ме.

ЏО: Не могу... не могу да гледам овај леш.

Џо се измакне. Приђе Ики и извлачи ња из собе. Сћави ња најоље и враћи се у собу. Зайвори враћа. Бела уздише на њоду.

БЕЛА: Џооо...

ЏО: Устани.

БЕЛА: Џо, мучитељу. Угаси ме са светлом.

ЏО: Устај бре кад ти кажем.
(Бела дојуже до њега и љуби му њанћалоне од ноћавица навиише)
Устај бре, мороне.
(Џо је ухвати за косу и њовуче. У руци му осћане њерика. Џо се ѡрзне. Пред собом види краћко оишиану црнку, кеву из ѡрве сцене)
Човече, ко си ти?

БЕЛА: Ја сам Анабела. Белина мајка.

ЏО: Ти?

АНАБЕЛА: Да ја сам ти отворила врата. Видели смо се.
(Усћане)

ЏО: А Бела, где је Бела?

АНАБЕЛА: Бела не постоји. Ја сам само играла другу улогу. Ја сам старија. И плашила сам се да ме нећеш заволети, да нећеш хтети да водимо љубав. Али мораш да знаш једну ствар, да сам ја твоја искрена обожаватељка. Ја те заиста волим.

ЏО: Човече, где сам упао.

АНАБЕЛА: Не бој се. То сам ја. Иста сам као Бела. Желим те, желим твоју љубав. Узми ме на овом кревету. Толико већ дуго те чекам, гледам твоје лице на екрану.

- ЏО: Госпођо, будите мирни. Мени је непријатно због овога.
- АНАБЕЛА: Ох, мили мој Џо. Немој да ствараш дистанцу. Ми смо блиски. Повезани смо невидљивим силама о којима ти ништа не знаш. Ми смо из једне фамилије. Говори ми ти.
- ЏО: Какве фамилије, ја вас први пут видим вечерас.
- АНАБЕЛА: Џо...
(Крене њрема њему)
- ЏО: Стани.
(Анабела му њрилази)
Стани или ћеш зажалити.
- АНАБЕЛА: Повреди ме ако желиш, мој живот без тебе је бесмислен. Баци ме на кревет и однеси ме до вечности. Ми смо небеска бића. Месечева деца. У нашем споју настају планете. Секс са тобом није обичан секс, ја то знам, то је астрална стрела, ми ћемо узлетети, ја знам, ја треперим, моја ватра...
- Џо из џепа извуче нож скакавац и кликне дуџме. Сечиво излећи из корица. Ућери нож у Анабелу.*
- ЏО: Стој.
- АНАБЕЛА: О, да, да. Знала сам да ћеш ти бити мој џелат. Уби ме.
- ЏО: Умукни.
(Џо је ойкорачи и сћеџне јој руку око враћиа. Друџом руком јој сћави нож ѡод џрло)
Умукни и говори. Прозрео сам те. Прозрео сам неку тајну игру коју си смислила. Све ове клопке су срачунате. Говори о чему се ради, или ћу те заиста средити. Говори.
- АНАБЕЛА: Пусти ме. Ја... Нисам заиста ништа лоше мислила. Нисам ја. Ја сам само... Џо, тоје он.
- ЏО: Ко он?
- АНАБЕЛА: Он је све смислио.
- ЏО: Који он? Он је мртав.
- АНАБЕЛА: Пусти ме...
Отварају се врата. У собу улази Ика са параплегичарским колицима која гура. Држи пиштољ у руци. Кошуља му је и даље крвава.
- ИКА: Пусти је.

Џо ља љледа. Он улази у собу и смешка се. Џо задржи нож на врати Анабеле.

ЏО: Не, пустићете ви мене. Одлазим одавде. Ништа не покушавај, јер ћу је убити. Баци пиштољ.

ИКА: *(Засмеје се)*
Грешка младићу, опет си погрешно проценио. Ја и хоћу да је убијем. Изволи, ако ти то урадиш уместо мене, биће ми врло драго.

Џо ља љледа.

АНАБЕЛА: Педеру један. Све сам учинила за тебе и ти би сад да ме убијеш. Знала сам да не треба да ти верујем.

ИКА: Да, али си заборавила једну ситницу.

АНАБЕЛА: Подли преваранту.

ИКА: Гледај.
(Извуче из џепа бочицу и показује јој. Џо и даље не реађује. Остaje у истој пози)
Нашао сам је поред боце са вином које си ми сипала. Веронал.

АНАБЕЛА: Грешиш, то је мој лек за умирење. Знаш да патим од мигрене.

ИКА: Тешко је Ику преварити. Врло тешко. Веронал није лек против мигрене.

АНАБЕЛА: Јесте.

ИКА: Хтела си да ме отрујеш. Мене. И то би ми било хвала за све што сам учинио за тебе. Колико дуго планирамо све ово... И на крају неочекиван обрт. Ти мене трујеш и све ове године припреме падају у воду.

ЏО: Хоћу ли ја сазнати о чему се овде ради.

ИКА: Полако момче, сад буди стрпљив. Кад си све ионако упропастио. Прво да се обрачунам са овом курвом.

Џо се одмакне од Анабеле. Она ља и даље држи за руку.

АНАБЕЛА: Џо, спаси ме. Он је луд. Он је монструм.

ИКА: Духовито.
(Окрене љлаву ка ољледалу)
Бар ћу и ја учествовати у игри. Надам се да добро изгледам.
(Махне ка ољледалу. Поново се окрене ка Анабели и Џоу)
Видео камера снима ли снима. А вас двоје ништа. Читава

касета испуцана улудо. Да сте водили љубав као што је планирано, све би било у реду. Све би било снимљено.

ЏО: Ово је све снимано видео камером?

ИКА: Браво Колумбо. Па шта ти мислиш због чега све ово, због баба и жаба. Ја морам од нечега да живим, а ти си богат. Да је успео план и да је снимљен планирани порно филм са чувеном звездом Џоом, ја би добро живео неколико година. Или би продао филм на илегалном тржишту за велику лову или би те уценио. У оба случаја твоја популарност би ми донела паре. Али ова глупача је све упропастила. Исувише се претварала и ти си је лако прозрео. Било би много боље да сам платио неку најобичнију курву за овај посао и да није ништа ни знала.

АНАБЕЛА: Али Ико ти си рекао да је битно да Џо и ја водимо љубав, ја сам то хтела.

ИКА: Да, хтела си, наравно да си хтела. Ја сам те и одабрао као његову обожаваатељку зато што си то хтела. Али то је била грешка. Нисам могао да испланирам да твоја љубав према њему може бити толико јака да на крају превариш мене. Признај да си хтела да ме отрујеш?

АНАБЕЛА: Не...

(Бризне у њлач)

Да, мрзим те. Мрзим те одвратни гангстеру. Од првог момента сам те замрзела. Када си ми понудио овај посао, ја сам пристала и одмах сам сковала план да те се отарасим.

Ика се доведе њед њу. Џо је најейџ. Држи нож у десној руци.

ЏО: Човече, ти си патолошки тип. Тебе треба послати у лудару. Није ваљда све ово само због тога да би ме снимио скривеном камером како крешем неку рибу и то после продавао као порно филм.

ИКА: Да, првобитна намера, да.

ЏО: Човече, ти мислиш да би ме тако уценио, човече који си ти морон. Па не би добио ни кинте од мене. Такав филм би за мене и моју каријеру био феноменална реклама. Био бих ти захвалан. До гроба. Уосталом, ти си мали преварант. Неко би те израдио.

ИКА: Младићу, бирај речи. Ти не знаш ни са ким разговараш.

ЏО: Знам, са официром који је пореметио са ганглијама.

ИКА: Ја уопште нисам официр као прво. Ја сам легенда београдског криминала Ика Марка зар ниси чуо за мене. Харао сам по Немачкој својевремено и имао сам углед.

АНАБЕЛА: Да, само ти је углед срушен у задњих двадесет година. Сада те уцењују твоји бивши ортаци за лову коју си изгубио играјући покер. Бедно, цела ова ствар проистиче из беде.

Ика исцали мейџак у њод.

ИКА: Доста шале. А сад пређите на ствар. Хајде, пењите се на кревет. Има да туцаш ову курву, све док ја не кажем доста. Знате ли ви колико ме је уопште коштала сва ова опрема? То мора да се отплати. Ајде, на кревет. Камера снима већ пола сата узалуд.

ЏО: Нема теорије. Ја одлазим.

АНАБЕЛА: Џо стани. Молим те. Он је луд. Убиће те.

ЏО: Нема муда за то.

ИКА: Ко нема муда? Опет грешка младићу. Мислиш да сам паралитичар, зато што седим у овим колицима. Грешка. Седим овде зато што ми је удобније.
(Ика усцане из колица)
Видиш. Колица су мамац за наивне.

Џо крене ка излазу.

ЏО: Чао, матори. Јави се кад средиш живце. Доста ми је ваших глупих игара.

АНАБЕЛА: Џо, стани. Стани.

Анабела њојрчи за њим. Ика је ухваиши за руку. Анабела ѓа одѓурне. Ика њадне на земљу. Пишићољ му исцадне из руке. Падне на земљу и сам од себе оцали. Мейџак њоѓоди Анабелу у њлућа. Анабела врисне и њадне на земљу. Џо се окрене. Ика ѓа ѓледа.

ИКА: Случајно... Нисам ја пуцао. Сам је опалио.

ЏО: Матора свињо, убио си је.

Џо крене са ножем ка Ики. Ика ојрчи до ѡшишићоља и ухваиши ѓа у руку. Уцери ѓа у Џоа. Тресе се.

ИКА: Баци нож. Баци....

Џо ѓа ѓледа. Кружи око њеѓа. Ика држи уцерен ѡшишићољ.

ЏО: Не смеш.

ИКА: Убићу те, ти си крив. Ти не знаш колико сам је волео.

Џо баџи нож на земљу. Анабела лежи на ѿоду и јаукне. Обојца се окрену ка њој.

АНАБЕЛА:Џо!

Џо јој ѿрилази. Ика иде за њим.

ЏО: Жива је.....Анабела.

АНАБЕЛА:Џо, љубави моја.

Грли ља. Ика зајлаче и држи ѿишиѿољ.

ИКА: Курво, колико сам те само волео. Мислио сам да ћеш заборавити на овог проклетника после овога и да ћемо срећно живети негде на неком острву. Ја, ти и светионик.

Џо ѿодиџне Анабелу у наручје. Она му милује косу.

ЏО: Анабела, ти крвариш?

АНАБЕЛА:Али то није оно на шта ти мислиш.

ЏО: Лепа си.

АНАБЕЛА:Жене су најлепше када умиру.

ИКА: Неподношљиво. Ово више нећу моћи да снимам.

Ика из ѿеја извади даљински уѿрављач и кликне ља. Иза оџледала се зачује звук заусѿављања ѿраке у видео рекордеру. Ика враѿи уѿрављач у ѿеј.

ЏО: Мислим да ћу се на крају, после свега заљубити у тебе.

АНАБЕЛА:Ах, Џо... Да ли је то истина?

ЏО: It's true.

АНАБЕЛА:Да ли ћеш ме волети и после моје смрти?

ЏО: Ти нећеш умрети, ја ћу те спасити. То је само мала рана. Готово да се не види.

ИКА: Не долази у обзир. Узми је у наручје и понеси је доле у подрум.

АНАБЕЛА:Џо, умрећу у твом наручју као у песми.

Џо је ѿодиџне. Ика му забије ѿишиѿољ у леђа.

ИКА: Не покушавај ништа. Убићу вас обоје.

АНАБЕЛА:Џо, успротиви му се. Како би то било лепо да те убије, па да умремо заједно.

ЏО: Хммм.

ИКА: Ако будеш био послушан, можда ћу ти опростити живот. Измислићемо нешто. Нагодићемо се. Али тек кад она буде готова.

АНАБЕЛА: Џо, не слушај га. Он увек лаже.

ЏО: Шта намераваш са њом?

ИКА: Бацићемо је у пећ за керамику која је доле у подруму. Неће остати ни pepeo од ње. Нико никад неће сазнати за све ово, ако се договоримо.

ЏО: У питању ће бити убиство.

ИКА: Џо, нема потребе да замараш мозак са тим. Понеси је доле. Крени.

Џо крене. Ика их праћи на малом одстојању.

АНАБЕЛА: Превариће те Џо, не веруј му. Веруј у нашу љубав.

ИКА: Ти несрећнице затвори твоју слатку губицу. Шта мислиш, да сам планирао твоју смрт. Не знаш ни сама колико ми то тешко пада. Не волим насиље. Не подносим крв.

Џо сћане пред враћима.

ИКА: Зашто си стао?

ЏО: Она није нимало лака.
(Подујре је)

ИКА: Ајде носи је.

АНАБЕЛА: Џо, хвала ти за ово.

ЏО: Мислиш за ово што те носим?

АНАБЕЛА: Не него за твоју изјаву да ја нисам лака женска.

ЏО: Да, ти си једна од најтежих особа које сам у животу упознао.

ИКА: Кренули смо....

Џо излази из собе. Ика излази за њим. Мрак.

Слика 4 – Piano Sotterraneo

Просиран подрум. Нека варијантиа између подрума и антии-аиомскоџ склониииџа. Пренаириџан је сиварима које моџу да сиворе уиисак кича. У десном уџлу је велика џећ за керамику розе боје. До ње је сиварински цу бокс. Лева сиврана подрума џоред улаза је складиииџе намирница и разних сиииница џоређаних у рафове као у самоџслузи. Дно је оиџиџ наириџано куиџиџама са шверцованом робом од Сони џелевизора, видеорекордера, до сандука са оружиџем и џас маскама. У десџџак канасиџера налази се бензин. Ту је једно сииилско канабе и фоиџеља. У џрочелу је бунар из коџ је изведена чесма. До чесме је аџреџаиџ за сиврују, џовезан са аиаратиом за кафу. Од оружиџа на зиду висе ножеви, лук и сивреле, коиџе, секира, ловачка џушка, нун чаке. У овај барокни џризор улази Џо носеђи Анабелу у рукама. За њима са џишиџољем у руци сииуџа Ика. Ика заиџвара дебела мџџална враиџа за собом. Џо сииане збуџен џризором.

ЏО: Где да је спустим?

ИКА: На канабе. За сад.

Џо сииуџиџа Анабелу на канабе. Она џа џрчевиџиџо џрли. Љуби џа. Џо се некако искобеља из њеноџ заџрљаја.

АНАБЕЛА:Џо, не остављај ме. Џо.

ИКА: Несређнице остави човека на миру.
(Џо џледа Ику. Ика џриђе намирницама са сивране и узме нешиџо да џриџка)
Седи Џо. Осеђај се као код куће. Имаш ту фотелу десно.

АНАБЕЛА:Упомоћ! Џо зови помоћ. Умређу. Зар ћеш допустити овом лудаку да нас обоје убије. Џо.

ЏО: Збуџен сам.

ИКА: Не слушај је. Није јој ништа. Јака је ко коџ. Рафал из јапанског Узија јој не би наудио. Не знаш ти што су ти жене. Те могу да претрпе што нико не може.

Анабела јаукне

АНАБЕЛА:Ух, боли. Горим. Јаооо.

Џо крене ка њој. Ика уџери џишиџољ у њеџа.

ИКА: Седи тамо, кад кажем. Седај!

ЏО: Добро.

Џо седне. Анабела се џревиџа. Ика џрилази Анабели. Гледа је.

ИКА: Курво ћути није ти ништа.

АНАБЕЛА: Јој, готово је.

ИКА: Јел те боли нешто?

АНАБЕЛА: Плу...ћа...

ИКА: Даћу ти аспирин. Имам све у својој личној апотеци.
(Иде ка полицама са стварима)
 Не брини, проћи ће то.
(Џо седи у столицу. Лагано десном руком покушава да дохвати ишићољ из кућице са оружијем која се налази иза њега. Анабела урла. Ика прећура по једној фијоци)
 Баралгин, Аналгин, Кофан, Бруфен, све ствари које ми не требају.
(Анабела узледа Џоа који покушава да дохвати ишићољ. Она прескоче да урла. Џо враћи руку. Покаже јој прстом знак да ћући. Анабела схвати и поново заурла)
 Ето нема, најобичнији аспирин. Нема.
(Окрене се ка Џоу. Џо га згледа)
 Тако ти је то драги мој Џо, кад ти нешто треба, онда га нема. У земљу пропадне. А толико сам времена посветио опремању мог атомског склоништа. Видиш свега има, воде, хране, оружија, стуже, свега... Само нема аспирина.

ЏО: Немогуће да немате баш аспирин. Што мало боље не погледате?

Ика се поново окрене. Тражи по другој фијоци.

ИКА: Ма, нема. За инат.

АНАБЕЛА: Ијаоооо.

ЏО: Можда је ту горе, мало лево, још, још...

Пружа руку у назад и успева да дохвати ишићољ. Враћи руку и сакрије ишићољ под јакну. Ика се окрене и погледа га.

ИКА: Мислим да јој нема помоћи. Мораће на онај свет. Али што би то био проблем. Сви ћемо кад тад тамо.
(Смеје се)
 Од праха смо и у прах се враћамо.

АНАБЕЛА: Ако умрем, откриће те и послаће те на електричну столицу.

ИКА: Ма, немој. Ко да ме открије. Нико ме никад неће открити. Анабела, љубави ти не схваташ. Рат је близу. Заратиће се на велико. Сви ће бити заузети спашавањем својих живота. Кога ће бити брига за твој или његов мали живот. Атомске бомбе ће попадати на улице, срушиће се куће, трешће се мостови.

Преживеће само најмудрији. Они који се буду сакрили у своја добро опремљена склоништа.

ЏО: Извините, а ко ће то да зарати?

ИКА: Свако са сваким човече. Бели против обојених, црни против жutih, Арапи против осталих, пси против мачака, млади против старих, жене против мушкараца. Коначни обрачун само што није почео.

АНАБЕЛА:Ијој...

ИКА: Нострадамус је све прорекао. Зато се паметни склањају на острва. А моје острво је мој подрум.

ЏО: Ви нисте тако луди.

ИКА: Наравно, драги Џо. Ја сам савршено нормалан. Све ово радим у самоодбрани. Моја врста, паметних је угрожена. Завладали су никакви, покварени, неморални, полу људи. Они својом декаденцијом уништавају нашу дивну планету. Трују народ, кљукају их дрогом, опијају их медијима, људи оргијају, жене спавају са сваким, праве вредности су искривљене и млади плују по њима. Али изнад свега су два непријатеља, две Сатане.

АНАБЕЛА:Не слушај га, учини нешто брзо или ијоој.

ИКА: Жене и рокенрол. То су два зла највећа. То су две највеће грешке еволуције. Младићу, Адам је живео у рају, док није дошла Ева. Жена и уместо рајске музике после првог греха, музика се расула у хаос, да да. Ја тачно знам да је рокенрол дотукао Адама.

(Прилази Џоу)

Замисли ту слику Џо, слику зла. Ева даје Адаму јабуку, а херувими свирају Хендрикса. Хеј Џо.

ЏО: Имате бујну машту. И ја бих вас врло радо слушао човече, али ова жена умире. Њој треба лекар. Треба је подхитно пребацити у болницу.

ИКА: Драги мој Џо. Ти ништа не схваташ. Све ово је било због тебе.

Ика се леђима приближава Анабели и држи њишићољ ујерен у Џоа. Анабела се нагло усјрави и љокуша да скочи Ики на леђа. Али само врисне и љадне у несвесити.

ЏО: Анабела.

Усјане. Ика ујери њишићољ у њега.

- ИКА: Миран. Седи на место.
(*До се полако врайи на месйо*)
Хвала богу. Готово је са овом вештицом. Напокон смо сами.
- ЏО: Човече, мртва је, капираш. Заглавићемо робију, обојца.
- ИКА: Нећемо љубави моја.
(*Ика се помери у сйрану. Погледа њећ за керамику*)
Спалићемо је овде. Баш онако како су викинзи спаљивали грешнице. Да од ње не остане ништа. И после свега поклонићу ти своје срце.
- ЏО: Не капирам.
- ИКА: Рекао сам ти. Ја те обожавам. Од првог трена кад сам те видео. Запалио си ватру у мом телу. Певао си ту одвратну рокенрол песму о бићима са друге планете. И ја сам се заљубио у тебе. Пожелео сам да те преобратим. Да те вратим на прави пут. Као некад у рај, као мушкарац мушкараца.
- ЏО: Проклета педерчино. Не могу да верујем да сам упао у клопку настраног суманутог хомића. Човече, који блам.
- ИКА: Ти не знаш ништа о томе, али ја ћу те научити. И ми ћемо преживети. После атомског рата, после апокалипсе, када нестане и задња жена, мушкараци ће се вратити у рај. И живећемо вечно, блажени.
(*Ика крене ка њему*)
- ЏО: Одби. Стој.
- ИКА: Ах, Џо. Како си ватрен. Али твоји стихови су дивни, без обзира. Сећам се као сад кад сам те први пут у животу видео на ТВ екрану. Били смо затвореници у Це Зеу, ја Бели Бора, Муги, Јовча Гилиптер, цела екипа. Сви смо се заљубили у твоје крупне усне и пожелели да дођеш да те научимо истини.
- До извуче њишипољ. Пуца. У њишипољу нема муниције. Ика се смеје.*
- ИКА: Немаш ватре Џо? Нема, нема... А сад буди добар и врати се на место. Ајмо полако. Седи. Седи.
(*До се врайи на месйо*)
Тако мили мој. Зашто си тако агресиван. Па ја сам тако добар према теби. Ја не желим да те убијем. Желим само да будемо заједно, вечно. Бићу ти бољи од најбоље жене. Умем да кувам. Хоћеш да ти скувам кафу? Ја могу све.
- ЏО: Остао сам без текста.

- ИКА: Реци ЦО, твоја воља је за мене закон. Испунићу ти сваку жељу.
- ЦО: Баш сваку?
- ИКА: Сваку.
- ЦО: Али само да знаш, ја нисам педер. Ја сам стрејт. Због превелике љубави према рибама сам и дошао у ову лудницу. Разумеш, ја желим да ме пустиш да одем. Капираш?
- ИКА: На жалост такве жеље се не важе. Не прихватам. А сад пошто си пропустио шансу, држи ово.
(Извади из једне кућије лисице и баци их ЦОу)
Стави то на руке.
- ЦО: Педеру.
- ИКА: Пожури. Немам пуно времена да се препирем. Ради.
(ЦО сџавља лисице на руке. Ика узима коноџац и везује ѓа за сџолицу. Сџавља џишиџољ у џеј)
Платићеш ми за ово. Убићу те.
- ИКА: Духовито, врло духовито мој младићу. Пошто си одбио моју љубав, спреми се за казну. Казнићу те онако како доликује неверницима.
(Прилази зиду са оружијем. Дохваџи сабљу)
Могоа бих да ти одсечем главу. Или да те пробуразим копљем.
(Дохваџи нун чаке и заврџи их)
Или да те средим са овим.
(Узме ловачку џушкџу. Нанишани у ЦОа)
Или да те убијем као дивљу звер. Али не волим крв. Не волим насиље. Ја сам префињен и мислим да злочин треба да буде уметност. Ти заслужијеш лепу смрт.
(Осџави оружије и оде до џу бокса. Укључује ѓа)
- ЦО: Ти си гад. Уби ме, баш ме брига. Али никад нећу пристати да будем хомић.
- ИКА: Не, драги мој. Пристаћеш, знам да ћеш пристати. Молићеш ме.
(Пусџи неку класичну музику)
О како су дивни звуци што круже око нас, музика...
- ЦО: Шта хоћеш од мене. Хоћеш паре? Даћу ти сву лову од задње турнеје и плоче.

- ИКА: Не, више ми твој новац не значи ништа. Желим само тебе.
(*Сипавља гас маску на главу*)
Умрећеш Џо. Неће бити тешка смрт. Заспаћеш уз музику.
- ЏО: Шта то радиш?
- ИКА: Уживај, Џо.
(*Ика из једне кућије вади апарат за гашење пожара. Држи га у руци*)
Знаш ли шта је ово?
- ЏО: Противпожарни апарат.
- ИКА: Али са специјалним пуњењем. У њему се налази нервни гас који ће те заувек успавати.
- ЏО: Упомоћ, упомоћ!!!
- Ика скида оклопац са кућије. Међу њим, нагло испустити апарат и ухвати се за стомак. Гуши се. Брзо скида маску са лица. Тешира по соби.*
- ИКА: Ја... Отрован сам...
- Падне на земљу. Неколико секунди све је мирно. Џо покушава да се ослободи. Песма на цу боксу пресвјаје.*
- ЏО: Упомоћ!!!
- АНАБЕЛА:Џо.
(*Анабела помери руку*)
Џо, спаси ме...
- ЏО: Анабела, жива си.
- АНАБЕЛА:Ја...
(*Пузи по сцени ка Џоу. Џо се помера ка њој са столицом*)
Умрећу...
- ЏО: Нећеш, биће све у реду. Само да се ослободим.
- Анабела дојуче до њега и ухвати га за ногу.*
- АНАБЕЛА:Јел мртав?
- ЏО: Изгледа. Можда си га стварно отровала.
- АНАБЕЛА:Нисам. Сигурно је појео нешто што му није пријало.
- ЏО: Нису ваљда печурке?
- АНАБЕЛА:Џо... Молим те... Испуни ми сада другу од оне две жеље које си ми обећао.
- ЏО: Да, љубави...
- АНАБЕЛА:Отпевај ми *Вечну љубав* пре него што умрем.

ЏО: Али то ми је најљигавија песма.

АНАБЕЛА:Молим те.

ЏО: Анабела, ја те стварно волим. Немој да умреш, бори се. Ако преживиш, оженићу те, имаћемо децу, праву. Све ће бити право.

АНАБЕЛА:Не, све је касно.... Певај...

ЏО: Наша љубав хаљина, ти и море тра ла ла,
наша љубав ракија што нам мозак попила
Заједно ћемо бити јачи,
заједно ћемо љубав наћи, увоувоувоу
Заједно као муж и жена,
□заједно као два кретена, увоувоувоу.

АНАБЕЛА:Збогом Џо.

(Анабела клоне на земљу)

ЏО: Анабела, врати се. Не дај се. Упомоћ. Упомоћ.
(Иде са сџолицом до зида са оружијем. Гребе коноиџац о сечиво сабље)
Човече, која фрка. Шта сад да радим са два леша. Џо, јебо те бог. Ајде сеци, ајде сабљо.
(Пресече коноиџац. Ослободи се. Осџану му лисице на рукама. Оде до Анабеле и џодиџне је. Она је мрџва)
О не. Мртва је.
(Осџави је на земљу. Усџане)
Шта да радим, како да се ослободим овог срања. Где је кључ?
Сигурно је код овог манијака.
(Приџе Ики, џреџура му џо џеџовима. Извади неке кључеве. Проба редом да са кључевима скине лисице)
А лепо ми је кева говорила, не иди код непознатих, не дружи се са лудацима, гледај прво на леву страну кад прелазиш улицу. Све сам ја то знао. Ајде, откључај. Откључај. Неће јебо их бог.
(Усџане и џледа у лисице)
Не вреди, ниједан не улази. Остаје ми последња шанса.
Худинијева фора.
(Џима руке џоре доле, лево десно и усџева да се ослободи лисица. Држи их у руци)
Уф, човече била је гадна фрка. Напокон сам слободан. Фурај Џо.
(Крене ка враџима. Засџане)
Да, то је добра идеја. Нико неће посумњати на мене.
Уништићу све трагове. Заборавићу све. Све...

(Џо узима један канистџар са бензином. Оџвара ѓа и џосиџа бензин џо соби. Каџ излије све из канистџара, зафрљачи ѓа у бунар. Сџиане џред Анабелу. Гледа је)

Жао ми је рибо, била си мало престара за мене.

(Окрене се ка џублиџи. Извади џиѓаретџе и шибиџу)

Напокон могу да запалим.

Џо сџави џиѓаретџу у усџа. Крене да кресне шибиџу, али ѓа ухваџи ѓрч у сџомаку. Исџусџи шибиџу на земљу, исџадне му џиѓаретџа из усџа.

ЏО: Печурке, ипак... Ипак су печурке...

Превиѓа се од бола и џеџура. Пада џоред Анабеле и заѓрли је у џаду. Лежи мрџав. Десетџак секунди џраје мир. Уѓаси се свеџло. Ика уџали свеџло. Сџоџи џоред шалиѓера. Анабела и Џо усџају. Оџресају џрашину.

ИКА: Јел све у реду?

ЏО: У реду је професоре.

АНАБЕЛА: Све је у најбољем реду.

ИКА: А сад да анализирамо поступке у игри. Мислим да нам је психо драмска терапиѓа донекле успела. Седите на кревет. У другом чину чини ми се да трансакциони однос између вас двоје није имао константну линију одрастао одрастао.

АНАБЕЛА: Професоре, али ја сам играла игру поцепане чарапе, што ми и не омогуђава да са њим комуницирам на тој релацији. Мој однос са њим је био више однос дете дете.

ИКА: Ја само констатујем неке грешке. Уосталом, мораћемо да прегледамо видео снимак. Мислим да смо на три места озбиљно угрозили психо структуру игре. А ти Џо на четири места ниси поштовао скрипт.

ЏО: Професоре, али Анабела и ја се познајемо тек нешто више од две недеље. Пре него што смо на ваш курс “Интензивне трансакционе психодраме”, ја сам је познавао само као девојку из видео клуба. Наш однос је још увек површан, иако смо се за ове две недеље подвргли заједничком третману.

ИКА: Седите децо, седите.

(Џо и Анабела сеџају на канабе)

Били сте сјајни, фантастични. Цела терапиѓа је практично завршена, била је то лекџија из ѓубави. Али... У чему је ствар. Ја као ваш учитељ осетио сам у једном тренутку да нећете моћи да пређете границу. Дошли смо до једног зида, али га нисмо прескочили.

АНАБЕЛА: Али професоре, ја се осећам дивно. Као да сам очистила нешто дубоко у себи. Мислим да ми је Џо помогао максимално. Уживала сам у целој игри.

ИКА: Да, али нисте прешли границу. Разумеш Анабела, границу.
Добро

(Хоџа њо соби)

Можда сам и сувише веровао у овај курс. Практично ово је први пут да га држим на овакав начин. У Америци сам био подвргнут суровим терапијама. Завршио сам курсеве код следбеника Берна, Јанова, Рајха. Они су ми разнели его. Кад сам прошао сва та разарања, био сам као беба. Живот ми је био леп, људи добри, и тад сам се сударио са још суровијом истином. Схватио сам да живот уопште није леп, да су људи зли, упао сам у тешку депресију. Нисам имао више его као оклоп да се борим против њих. Помишљао сам и на самоубиство. Очајан и без новца, крстарио сам по Калифорнији. Шездесетих година сви који смо се затекли тамо желели смо да променимо свет. И једне вечери случајно сам се затекао на путу према Лос Анђелосу. Падала је киша, прошла поноћ, у даљини јечао океан. Стајао сам на путу и стопирао. Наишао је један младић на мотору. Зауставио се. Ја сам говорио, а он је ћутао и посматрао ме. Изненада сишао је са мотора и скочио у блато поред пута. Седео је тако у тој каљузи док је киша сипала по његовој кациги. Ја сам га и даље гледао. Нешто дубоко из мене је кренуло ка мом срцу и кроз грло ми је излетео смех. Смејао сам се тој бизарној појави. Ни сам нисам знао зашто. Покушавао сам да зауставим смех, али није ишло. Читаво тело било ми је обузето смехом. Младић је устао, пришао ми. Погледао ме је и сам се смејући. Затим је узјахао свој мотор и одјурio путем. Ја сам потрчао за њим, смејао сам се у трку и тада сам осетио један осећај који сада тражим од вас. Тада сам прешао границу. Имао сам визију овог нашег позоришта. Све ми се склопило, као последња коцкица мозаика.

(Седне на њод)

Не знам да ли сте ме разумели.

АНАБЕЛА: Да, Професоре. Ви тражите један изгубљени осећај.

ИКА: Грешка Анабела, ми га тражимо. Разумеш

(Усмијане)

Имамо мало времена, толико мало времена.

ЏО: Професоре, али какве везе са тим има читава ова прича коју смо играли. Зашто баш такав сценарио. Зар не бисмо лакше дошли до тог осећаја једноставно – причом.

ИКА: Добро питање. Рећи ћу ти. Од приче нема велике користи, ви бисте све то спознали и рекли да ми то сад знамо и шта даље. Зато се мора делати. Рецимо да је читава ова прича један паралелан свет. Ми никада нисмо живели ту причу. Ти Џо, ти студираш филозофију. Тебе занима да дођеш до истине. И када дођеш до ње? Шта онда? Тражићеш нови пут да поново дођеш до ње. Зато на овом интензивном курсу сужавамо време и простор, да би што једноставније пришли истини. Да би сузили време и простор користимо оно што је у скрипту наивно звано лаж. Лажне пројекције, нису лажне, ако су вођене имагинацијом. Оне су најпростији пут да се дотакне срж.

ЏО: Не разумем.

ИКА: Опет питања и одговори. Питања и одговори. Договорили смо се да на њих одговарамо сами. Одговори сам. Ниси ти тако глуп као што се правиш.

АНАБЕЛА: Професоре, шта ћемо даље радити?

ИКА: Поновићемо целу ствар од почетка.

Џо усїане. Анабела га гледа.

ЏО: Ја не могу, уморио сам се. На ивици сам нерава. Више ми ништа није јасно. Зашто сам ту? Зашто сам платио лову за овој глупи курс.

Анабела скочи.

АНАБЕЛА: Џо, како можеш тако. Шта ти је?

Џо је одгурне. Анабела њадне на њод. Јаукне. Ика њрилази Џоу.

ЏО: Професоре, ја...

Ика сїане исїред њега. Гледају се. Анабела се држи за ногу.

ИКА: Добро, иди. Поштујем твоју одлуку. Али пре него што одеш да се бар рукујемо као људи.

(Ика му њружи руку. Џо му њружи руку. Одједном Џоа њроїресе сїруја. Врисне и њусїи Икину руку. Ика из цеїа извади малу батїерију која је била њовезана са две жице на њефову руку)

Ха, опет си насео на трик. Батерија спојена са две жице. Ти затвараш коло. И опече те струја.

Ика баџи баџерију. Џо ља љледа. Анабела усџане, насмеје се.

АНАБЕЛА:Гледајте сад ово.

(Повуче џрсџиима зубе и извади их најоље)

Лажњаци.

Ика се засмеје. Анабела исџо. Џо је озбиљан. Анабела му маши лажним зубима.

ЏО: Јел ово циркус или психолошка сеанса?

ИКА: Циркус.

Смеје се и држи се за сџомак. Сџомак му се џумџа. Ика надувава усне. Руку држи и у џеџу, љде је очилледно џумџица која надувава балон. Балон џукне. Анабела врџиџи од смеха. Џо се насмеје. Ика му џриџрчи.

ИКА: Хајде Џо, слободно.

(Џо се смеје)

Јаче. Јаче.

ЏО: Не могу.

Поново џрасне у смех. Анабела се заразно кикође.

ИКА: Можеш можеш. Бла блллллл....

(Ика сџави џалаџ на нос и руџа му се. Џо се засмеје. Анабела им џрилази. Сви се смеју. Анабела заџрли Џоа. Смеју се заџрљени. Ика скаче и џуџка се џо љлави. Прилази им. Заџрли их)

Тако деџо моја. Тако је. А сад на спавање. Представа је готова.

Џо и Анабела се одмакну. Ика их љледа.

ЏО: Добро чика Ико. Феноменално сте глумили.

АНАБЕЛА:Тата, јел сам ја добро глумила?

ИКА: Божанствено, бићеш боља глумица од своје мајке. Мама ће се одушевити кад јој будемо све ово извели.

ЏО: Наравно.

ИКА: То ће бити најлепши поклон за њен рођендан.

АНАБЕЛА:Али признајте чија је све ово била идеја?

ИКА: Твоја Анабелице.

Џо заџрли Анабелу и џољуби је. Анабела заџрли њеџа.

АНАБЕЛА:Смислила сам једну овакву кућну представу за моју и Џоову свадбу. Ако ти тата немаш ништа против.

ИКА: Наравно да немам ништа против представе, али ниси ме питала да ли имам нешто против Џоа?

АНАБЕЛА: Зар није савршен? И добро глуми и уме да кува. И с тобом прича о политици.

Ика зајрли Џоа. Џо се смешка.

ИКА: Џо је прави момак за тебе. Такав сам био и ја кад сам био млад. Набусит. И леп.

ЏО: А мене нико не пита да ли ћу ја хтети да се оженим са Анабелом?

АНАБЕЛА: Ти да ћутиш.

Сви се смеју.

ЏО: Надам се да ће и твоја кева глумити у тој свадбеној представи.

ИКА: Наравно. После овога свакако ће хтети да нам се придружи. Срећна породица мора да има своје позориште у кући. А сад, ајмо на спавање...

АНАБЕЛА: Заслужили смо.

ЏО: Нисам знао Анабела да је твоја кева глумица.

АНАБЕЛА: Да, она глуми у правом позоришту. Најбоља је као леди Магбет. И ћале се некад бавио глумом аматерски.

ИКА: Сви смо ми глумци. Идемо.

Полако излазе

АНАБЕЛА: Џо, кажи јел ти се допада све ово?

ЏО: Мислим да баш не разумем најбоље о чему се ту заправо ради.

ИКА: Објаснићу ти...
(Излазе најоље. После неколико секунди се враћа Ика сам)
 Заборавио сам да попијем аспирин.
(Прилази ајаратју за кафу. Укључи га и сија кафу. Извади из цеја асирин и попије га са кафом)
 За крај одаћу вам једну малу тајну. Ја уопште нисам Анабелин отац. Џо се не забавља са Анабелом. Моја жена није глумица. Али решење је врло просто...
(Баци чашу у бунар)
 Нико није савршен.

Мрак. Сјуишја се завеса.